ΔΙΟΚΤΗΤΗΣ · ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
Καραϊσκάκη 143
ΡΑΦΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦ. 23-84
ΕΤΟΣΙΑ· ΑΡΙΘ· ΦΥΛΛΟΥ 1155

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
4
Όκτωβρίου 1948

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Δρχ. 500

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟΝ!

Παρ' όλον ότι προσπαθούμεν ως λαός να πραϋνωμεν τας απογοητεύσεις μας, μέ τας έκάστοτε ομολογίας των συμμάχων μας, περί κατανοήσεως της δυσχερούς θέσεως της Ελλάδος και της αμερίστου συνδρομής των, ένα ανταπεξέλθη εις την αίματηράν αυτήν περιπέτειαν, εις την οποίαν επί δεκαετίαν περιδινείται αδιεξόδως, εν τούτοις διάφορα περιστατικά προκύπτοντα από τα άλλεπάλληλα σφάλματά των, εξακολουθούν να φέρουν την χώραν αυτήν, εις τόσον δύσκολον θέσιν, ώστε ή προκαλουμένη δυσφορία να μεταπίπτη εις αγανάκτησιν, όταν αυτά τα σφάλματα αφίνουν τόσον βαθέως χαραγμένα τα ίχνη των, ώστε να δημιουργούν αγωνιώδεις απορίας και αναπάντητα ερωτήματα.

Πώς είναι δυνατόν αίφνης να χαρακτηρισθή το αποκαλυπτόμενον εν άρθρω ενυπογράφω υπό του Αμερικανού δημοσιογράφου κ. Κ. Μπράουν, ότι οί σύμμαχοι της Ελλάδος έξεχώρησαν εις την Αλβανίαν γερμανικόν εργοστάσιον όπλων και πυρομαχικών εκ των επανορθώσεων;

Επειδή το πράγμα τούτο καταντά απίστευτον εις βαθμόν να προκαλή και τας δικαιολογημένας απορίας του αμερικανού δημοσιογράφου, παραθέτομεν επί λέξει περικοπήν του άρθρου του κ. Μπράουν την αφορώσαν το προκείμενον ζήτημα.

«Η Αλβανία —γράφει ό κ. Μπράουν— ή οποία πρό του 1945 δέν είχε κανέν εργοστάσιον, παράγει τώρα χάρις εις τας γερμανικάς επανορθώσεις, ελαφρά όπλα και πυρομαχικά οιά τον στρατόν της και κυρίως διά τους Έλληνας συμμορίτας του Μάρκου. Είναι μιά άλλόκοτη κατάστασις—συνεχίζει ό κ. Μπράουν—νά στέλλωμεν πολεμικόν υλικόν εις τους Έλληνας, διά νά πολεμήσουν κατά των κομμουνιστικών συμμοριών ενώ ταυτοχρόνως εδώσαμεν πολεμικόν βιομηχανικόν εξοπλισμόν εις την Αλβανίαν, βοηθούντες ούτω τον Μάρκον ν' αυξήση εμμέσως την μαχητικήν του δύναμιν». Καταλήγων ό κ. Μπράουν γράφει: «Είναι αναμφισβητήτως ώραίον το αίσθημα των επισήμων της Ουάσιγκτων, οί όποίοι άρνούνται νά σταματήσουν τας αποστολάς αυτάς και επιμένουν ότι όφείλομεν νά είμεθα υπεράνω υποψίας εις την εκ μέρους μας τήρησιν των διεθνών συνθηκών. Αλλά το ύψηλόν αυτό αίσθημα της διεθνούς ηθικής είναι δυνατόν νά μας βλάψη εις το τέλος».

Τί νά υποθέση εκ της αποκαλύψεως αυτής ό έλληνικός λαός; Τί πρέπει νά υποθέση όταν εις τον κόλπον του Φωκιανού έλληνικόν αντιτορπιλλικόν άνετέναξε πλοίον περιέχον 250 τόννους πολεμοφοβίων γερμανικών, προερχομένων έξ Αλβανίας, δηλαδή έκ της παραγωγής αυτού του αλβανικού εργοστασίου; Ιδού και ό λόγος δι' όν αί χθεσιναί επίσημοι ανακοινώσεις υπήρξαν τόσον φειδωλαί επί του ζητήματος τούτου και το διατί γίνεται μία φαινομενικώς ανόπτιος διαστολή ότι αί εύρεθείσαι εν αυτώ νάρκαι ήσαν κατασκευής 1945.

Εις τον νουν λοιπόν του ελληνικού λαού γενώνται τρομακτικά διλήμματα καί εξανίσταται δικαιολογημένως, όταν οί σύμμαχοί του δέν υπεχρέωσαν την Ιταλίαν νά του επιστρέψη τα τιμημένα όπλα του, που έχάρισαν εις τον κατεπτοημένον τότε κόσμον, τας πρώτας άκτίνας των ελπίδων της συμμαχικής νίκης, ενώ αντιθέτως, αφού έγνώριζον ότι ή Αλβανία όχι μόνον δέν εισέφερε τίποτε εις αυτήν, όχι μόνον τους επολέμησε λυσσωδώς, εν τούτοις εις ανταμοιβήν διά την απιστίαν της, της ανεγνώρισαν ότι εδικαιούτο επανορθώσεων, έναντι των οποίων της έξεχώρησαν γερμανικά εργοστάσια πυρομαχικών και όπλων!!

Όταν όμως τα έξεχώρουν μέ τόσον ελαφράν την συνείδησιν αυτά τα εργοστάσια, εις ούδενός έκ των συμμάχων μας δέν έγεννήθη το ερώτημα, ότι ή Ελλάς πού μάς εβοήθησεν, εύρίσκεται εις έμπόλεμον κατάστασιν μέ την Αλβανίαν, αφ' ετέρου δεδηλωμένως ή Αλβανία ενισχύει, εντολή της Μόσχας, τους συμμορίτας, συνεπώς τα εργοστάσια όπλων και πυρομαχικών πού της έκχωρούμεν θά εργάζωνται διά νά παρέχουν άφειδώς τα μέσα εξοντώσεως των Ελλήνων;

Δυνατόν βεβαίως νά τα εσκέφθησαν αυτά οί σύμμαχοί μας, άλλά προκειμένου νά δυσαρεστήσουν την μεγάλην ερυθράν προστάτιδα της Αλβανίας, επροτίμησαν νά εξοντωθούν οί Έλληνες παρά νά υπαναχωρήσουν έστω και έκ των υστέρων.

Αφού λοιπόν ένέπεσαν εις αυτήν την δολίαν παγίδα της Ρωσσίας και βλέπουν ότι οί συμμορίται εξοπλίζονται πλουσιοπαρόχως έκ των αλβανικών αυτών εργοστασίων μέ όπλα και πυρομαχικά αρίστης ποιότητος, εξακολουθούν νά συζητούν και νά παρεμβάλλουν δισταγμούς και εμπόδια, διά τηναύξησιντης δυνάμεως του Ελληνικού Στρατού και πρέπει νά επέμβη προσωπικώς ό κ. Μάρσαλ διά την ευνοϊκήν επίλυσιν του ζητήματος.

Αυτά όμως είναι πράγματα τό όλιγώτερον ακατανόητα, διότι εάν θελήσωμεν νά σκεφθώμεν ορθολογιστικώς, ό νους μας θά περιέλθη εις αδιέξοδον πρό της ορθουμένης σκληράς πραγματικότητος. Διότι θά πρέπει νά επιρρίψωμεν την ευθύνην όλων των αίματηρών δεινών της Ελλάδος και των θυσιών της εις τους συμμάχους μας.

Δίδομεν λοιπόν τον ελαφρότερον χαρακτηρισμόν ότι πρόκειται περί σφαλμάτων, εις τα όποία συνεχώς δυστυχώς περιπίπτουν, σφαλμάτων ούχί βεβαίως ηθελημένων, ώς ή άτεγκτος λογική είναι δυνατόν νά υποπτεύεται και ώς τοιαύτα άς τα μελετήσουν ούτοι έστω και αύτην την υστάτην των στιγμών και άς προσπαθήσουν νά τα επανορθώσουν ταχέως, διότι ή Ελλάς δέν αντέχει πλέον νά τα πληρώνη μέ το αίμα της. Τουλάχιστον άς την συντρέξουν και άς γίνουν αίμοδόται της. Άς δώσουν και αυτοί όλίγον από το πλούσιον αίμα των....

Σ. ΔΚΣ.

ΘΑ ΕΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ ΤΟΝ ΖΑΠΟΤΟΦΣΚΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 3 Όκτωβρίου. (Ίδ. ύπ.) Πληροφορίαι έκ Πράγας αναφέρουν ότι συνελήφθησαν έκεί σήμερον δέκα άτομα κατηγορούμενα ότι προητοίμαζον δολοφονίαν του Τσεχοσλοβάκου πρωθυπουργού κ. Ζαποτόφσκυ.

Έν όψει νέου πολέμου;

ΑΠΗΓΟΡΕΥΘΗ ΑΙΦΝΙΔΙΩΣ ΕΙΣ ΑΓΓΛΙΑΝ Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΑΝΤΙΑΕΡ. ΚΑΤΑΦΥΓΙΩΝ

ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΙ ΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΒΙΣΙΝΣΚΥ ΠΕΡΙ ΑΦΟΠΛΙΣΜΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 3 (Ίδ. ύπ.) Αί τοπικαί αρχαί δύο βιομηχανικών πόλεων της Μεγάλης Βρετανίας διετάχθησαν παρά του Υπουργείου Εσωτερικών όπως αναστείλουν την καταστροφήν των αεροπορικών καταφυγίων μέχρι νεωτέρας είδοποιήσεως.

Εις έγγραφον κοινοποιηθέν πρός τας Δημοτικάς αρχάς του Μπόλτον του Παγκεσάϊρ παρά του Υπουργείου των Εσωτερικών αναφέρεται ότι πρέπει νά παρέλθη σημαντικόν χρονικόν διάστημα προτού επιτραπή εις άς τοπικάς αρχάς ή συνέχισις της καταστροφής των καταφυγίων αντιαεροπορικής άμύνης.

Το έγγραφον εσταλή εις άπάντησιν έγγράφου των Υπηρεσιών Υγιεινής, αίτινες ήρώτησαν άν διά λόγους δημοσίας υγείας θά έπρεπε νά καταστρέψουν τά μεγάλα καταφύγια της περιοχής.

Επίσης εις Χόουλ του Γιορκσάϊρ όπου είχεν αρχίσει από καιρού ή καταστροφή των καταφυγίων επιφανείας, απηγορεύθη χθες αύτη κατόπιν κυβερνητικής διαταγής. Ούδεμία πάντως δικαιολογία έδόθη σχετικώς.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 3. (Ίδ. ύπ.) Το πρακτορείον Ρώϋτερ μεταδίδει ότι αί τρείς δυτικαί κυβερνήσεις μελετούν τάς προτάσεις του Ρώσσου αντιπροσώπου κ. Βισίνσκυ περί ταυτοχρόνου άπαγορεύσεως καί επιβολής ελέγχου έπί της ατομικής ενεργείας.

Έν τώ μεταξύ Αμερικανός αντιπρόσωπος παρά τη Γενική Συνελεύσει του Ο.Η.Ε. εδήλωσε χθές ότι ή Ρωσσική πρότασις σύδεμίαν παρέχει έγγύησιν ότι θά γίνη αποδεκτή ή κεντρική βάσις της προτάσεως της ήδη ύφισταμένης επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών έπί της ατομικής ενεργείας.

Ο αντιπρόσωπος του Καναδά έχαρακτήρισε την Ρωσσικήν πρότασιν, ώς νέαν «πεκφυγήν» αποβλέπουσαν εις το νά παρέλθουν νέοι μήνες άκάρπων συζητήσεων.

Η εφημερίς «Κυριακάτικοι Τάϊμς» τονίζουν επίσης ότι οί Ρώσσοι προσπαθούν όπως το ζήτημα τη επιβολής ελέγχου επί της ατομικής ενεργείας άναπτυχθή εκτός των Ηνωμένων Εθνών.

Η ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΜΕΤΑΤΡΕΠΕΤΑΙ ΕΙΣ ΕΝΔΙΑΜΕΣΟΝ ΤΕΙΧΟΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΚΤΗΤΙΚΩΝ ΒΛΕΨΕΩΝ

Υστερόβουλοι αί προτάσεις του στρατηγού Σοκολόφσκυ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. 3 (Ίδ. ύπ). Δι' δηλώσεις του στρατάρχου Σοκολόφσκυ διοικητού του ρωσικού τομέως του Βερολίνου κρίνονται έν Ουάσιγκτων ότι έγένοντο δι' αποκλειστικώς εσωτερικήν κατανάλωσιν άφου ώς συνήθως επιρρίπτεται εις τους συμμάχους ή ευθύνη της διακοπής των διαπραγματεύσεων διά το πρόβλημα του Βερολίνου.

Ο στρατάρχης Σοκολόφσκυ εις τας δηλώσεις του αφήνει σαφώς νά διαφαίνεται ότι ή θύρα πρός επανάληψιν των συζητήσεων παραμένει ανοικτή, βάσει όμως όχι των συμφωνηθέντων μετά του στρατ. Στάλιν, αλλά μέ τας διαστρεβλωθείσας υπό του κ. Μολοτώφ, έκ των υστέρων προτάσεις αίτινες περιλαμβάνονται εις την Σοβιετικήν απάντησιν της 25 Σεπτεμβρίου. Η παραδοχή των προτάσεων αυτών έκ μέρους των συμμάχων και ή εφαρμογή των θά καταστήση τούτους πρόσωπα διακοσμητικά έν Βερολίνω, της εξουσίας περιερχομένης έξ όλοκλήρου εις χείρας των Ρώσων.

Αί ιδιαίτεραι πληροφορίαι του Στάιητ Νιηπάρτμεντ αναφέρουν ότι, ή υπαναχώρησις των Ρώσσων έκ των συμφωνηθέντων έν Μόσχα, οφείλεται εις το ότι διευρύνθησαν αί ελπίδες των, καθ' άς εις αντάλλαγμα ρυθμίσεως του προβλήματος του Βερολίνου, θά επετύγχανον την αναστολήν καί έν συνεχεία την ματαίωσιν των σχεδίων περί ανορθώσεως της Δυτικής Γερμανίας καί εντάξεώς της εις την επιρροήν των συμμάχων. Δεδομένου δέ ότι τή επιμονή της Δημοκρατίας αναστάλη ή διάλυσις των γερμανικών εργοστασίων της Δυτικής Ζώνης, προκύπτει, ότι ή οργάνωσις της Δυτικής Γερμανίας βαίνει πρός αποφασιστικήν καμπήν καί οί σύμμαχοι είναι αποφασισμένοι άντί παντός μέσου, νά την ορθώνουν ώς διάμεσον τείχος κατά των ρωσικών επεκτατικών βλέψεων έν Ευρώπη, πράγμα δια το όποίον συμπεριελήφθη αύτη καί εις το σχέδιον Μάρσαλ.

Κατά τας αύτας πάντοτε πληροφορίας του Στάιητ Νιηπάρτμεντ, ή ρωσική άντίδρασις θά εκδηλωθή έτι εντονωτέρα εις το ζήτημα του Βερολίνου, έφαρμοζομένης κατ' αρχήν της δι' ατελευτήτων συζητήσεων παρελκύσεως του ζητήματος εις τον ΟΗΕ καί δή μέχρις ότου ή χειμερινή κακοκαιρία καταστήση προβληματικόν τον ανεφοδιασμόν των δυτικών τομέων του Βερολίνου.

Τότε υπό την πίεσιν των γεγονότων προβλέπεται ότι οί Ρώσσοι θά προτείνουν την σύγκλησιν του Συμβουλίου των Τεσσάρων, άπότε όποίων θά ζητηθή ν' άσχοληθή μέ την ρύθμισιν όλοκλήρου του γερμανικού ζητήματος, με πρώτον στάδιον την αποχώρησιν έκ Γερμανίας όλων των στρατευμάτων Κατοχής καί κατόπιν νά προετοιμασθή ή σύναψις της όριστικής συνθήκης μέ την Γερμανίαν.

Το σχέδιον όμως τούτο ενώ φαίνεται έκ πρώτης όψεως ώς εύλογοφανές καί θά ικανοποιή πλήρως τους Γερμανούς, έν τοις εις το βάθος του υποκρύπτει επικίνδυνον υστεροβουλίαν, διότι το γερμανικόν κομμουνιστικόν κόμμα, έχον πλήρη στρατιωτικήν οργάνωσιν καταρτισθέν επί τούτω ειδικώς υπό των Ρώσσων εις τον Σοβιετικόν τομέα κατοχής, θά καταλάβη αμέσως δυναμικώς την εξουσίαν μετά την αποχώρησιν των δυνάμεων κατοχής, κυριαρχούν δέ καί της υπολοίπου άνοργανώτου Γερμανίας, αύτη θά εύρεθή άνελπίστως έντός του Ρωσικού παραπετάσματος.

Έν συνεχεία δέ οί κομμουνισταί θά προσκάλουν άναστάτωσιν εις την Γαλλίαν, οί δέ «κατευναστικοί» του Λονδίνου θά εξαπέλυον έντονον δράσιν πρός ασυμφωνίαν, όπότε ή Αμερική θά ευρίσκετο πρό ενός μεγίστου διλήμματος διά τας περαιτέρω ενεργείας της.

Ήδη εις το Βερολίνον διά της αντιμετωπιζομένης μεταφοράς εις τους δυτικούς τομείς 500 χιλ. Γερμανών έξ αύτου θά ελαττωθή ό πληθυσμός των συμμαχικών τομέων σημαντικώς είς τρόπον ώστε αί χειμερινα δυσχέρειαι του ανεφοδιασμού έτών δυτικών ζωνών, νά μή άσκήσουν ίσχυράν πίεσιν έπί των συμμαχικών αποφάσεων, ούτω δέ μεψυχραιμίαν καί αντικειμενικότητα νά αντιμετωπισθούν οί σοβιετικοί έλιγμοί.

Ο ΤΙΤΟ ΘΑ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΕΥΡΕΙΑΙ ΜΕΤΑΒΟΛΑΙ ΕΙΣ ΕΜΠΙΣΤΕΥΤΙΚΑΣ ΘΕΣΕΙΣ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ 3 (Ίδ ύπ.) Νωπόταται πληροφορίαι ληφθείσαι έκ Πράγας εις το Στάιητ Νιηπάρτμεντ αναφέρουν ότι δύο κυρίως ζητήματα άπησχόλησαν την εις το Σόκκι της Κριμαίας καί ύπο την προεδρείαν του στρ. Στάλιν συνελθούσαν μυστικήν διάσκεψιν των εύνοουμένων κρατών του παραπετάσματος.

Κατ' αύτην εξητασθη ή θέσις των εν λόγω κρατών εις την συνέλευσιν του ΟΗΕ καί ενεκρίθησαν οί πρός έκφώνησιν λόγοι, άπεφασίσθη δέ όπως τηρηθή άκαμπτος στάσις εις το ζήτημα του Βερολίνου καί της ατομικής ενεργείας. Εξητασθη έν συνεχεία έαν ή αποχώρησις των Σοβιέτ καί των δορυφόρων έκ του ΟΗΕ θά είχε ωφέλιμον άποτέλεσμα συνεπεία δυσχερειών ή ληφθησομένων αποφάσεων έναντίον της σοβιετικής πολιτικής.

Προτάσει του κ. Μολοτώφ άπεφασίσθη έν προκειμένω όπως τά κρατη του παραπετάσματος καί ή Ρωσία μή αποχωρήσουν του ΟΗΕ διότι άφ' ένός μέν, όσον δήποτε δυσμενείς καί άν είναι διά την σοβιετικήν πολιτικήν αί αποφάσεις του ΟΗΕ ούτοι θά έχουν άπλώς δυνητικόν χαρακτήρα, χωρίς την ελπίδα της εφαρμογής των, άφ' ετέρου δέ αποχώρησις θά εσήμαινεν απώλειαν έσαφους παρελκυστικών συζητήσεων καί διά την τόνωσιν των άναντοχού κομμουνιστών, οίτινες έκ των λόγων των Ρώσων ήγετών άντλούν επιχειρήματα μιάς εύρείας προπαγάνδας εις τα διάφορα κράτη.

Το μόνον ενδεχόμενον όπερ θά είχε νά αντιμετωπίση ή Ρωσία, είναι το ζήτημα τυχόν υποβολής προτάσεως τροποποιήσεως άρθρων του ΟΗ. διό καί οί Ρώσοι αντιπρόσωποι άπεφασίσθη νά επιμείνουν αυστηρώς εις τα ζητήματα εφορμογής της ημερησίας διαταξεως. Μόνην εις μίαν τοιαύτην αποδοχήν τροποποιητικής προτασεως ή Ρωσία θά εγκατέλειπε τον ΟΗΕ.

Δεύτερον ζήτημα όπερ συνεζητήθη εύρύτατα ήτο το του Τίτο, Κυρίως έν τώ προσχήματι της υποθέσεως Τίτο οί Ρώσοι ήγέται ήθέλησαν νά ψυχολογήσουν βαθέως τας αντιλήψεις των εκπροσώπων των συνελθόντων δορυφόρων των, εις το κατά πόσον ούτοι εύρίσκονται σύμφωνοι μέ την πρόσδεσίν των εις το σοβιετικόν άρμα καί εάν τυχόν επί τοιαύτη διαπιστώσει ή Ρωσία θά εγκατέλειπε τον ΟΗΕ.

Ως πρός τον Τίτο επισημοποιήθη πλέον όπως τεθή έν διωγμώ καί επιδιωχθή καθ' οίονδήποτε τρόπον ή αποστασις έκ των χειρών του της διοικήσεως της Γιουγκοσλαβίας.

Ο Τίτο εις γνώσιν του όποίου περιηλθον αί αποφάσεις της διασκέψεως της Κριμαίας, εις αντίδρασιν έκάλεσε την Σκουψίναν εις ηνάγκασεν αύτην νά επισημωσαί γνωσταί ήδη δηλώσεις ότι ή Γιουγκοσλαβία εις το μέλλον θά τηρήση όλως ανεξάρτητον πολιτικήν, έκείνης της σοβιετικής Ένώσεως.

Είναι γεγονός ότι ό Τίτο ήλπιζεν πώς τόσον ό στρ. Στάλιν όσον καί ό κ. Μολοτώφ κατά την διάσκεψιν ταύτην δέν θά έτήρουν τόσον άδιάλλακτον στάσιν εις το ζήτημά του, άνέμενε δέ διαλλακτικας προτάσεις πρός συμφωνίαν ούτως ώστε νά επανελθή εις τους κόλπους της σοβιετικής τροχιάς.

Επίσης εις γνώσιν του Τίτο φαίνεται ότι περιηλθον καί τά έναντίον του ληφθησόμενα μέτρα, διό καί νέαι εύρεΐαι μεταβολαί εις τας εμπιστευτικάς διοικήσεις έγένοντο άπό τινων ημερών έν Γιουγκοσλαβία.

ΘΑ ΕΚΚΕΝΩΣΟΥΝ ΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ;

Η μεταφορά του πληθυσμού

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. (Ίδ. ύπ.) Ο εργατικός βουλευτής Κρόσμαν εις άρθρον του δημοσιευόμενον εις το σημερινόν τεύχος της Κυριακάτικης εφημερίδος «Σάντεϋ Πίζερ» προτείνει όπως αί δυτικαί Δυνάμεις εξαγγείλουν ότι είναι πρόθυμοι νά μεταφέρουν αεροπορικώς έκ Βερολίνου πάντα Γερμανόν, ό όποίος θά επεθύμει νά μεταβή εις την Δυτικην Γερμανίαν καί νά βοηθήση εις την άνοικοδόμησίν της, ώστε νά άποτελέση αύτη τμήμα της δημοκρατικής Δυτικής Ένώσεως. Ο κ Κρόσμαν περαιτέρω λέγει ότι όταν συντελεσθή κατά τον τρόπον αύτόν ή εκκένωσις των Δυτικών τομέων του Βερολίνου θά δυνηθούν νά αποχωρήσουν καί τά συμμαχικά στρατεύματα, όπότε θα είναι καί άδιάφορον έαν αποκτήσουν έπί της νεκράς πλέον άπόλυτον κυριαρχίαν οί Ρώσσοι.

Ο κ. Τρούμαν, παρουσία του κ. Μάρσαλ, του κ. Τρίκβε Λή καί άλλων Αμερικανικών προσωπικοτήτων, υπέγραψε πρό ήμερών το νομοσχέδιον περί άνοικοδομήσεως νέου κτιρίου των Ηνωμένων Εθνών. Άραγε ή Γεν. Συνέλευσις των Παρισίων θά συμφωνήση ότι το κτίριον τούτο είναι αναγκαίον; Ο Ο.Η.Ε. θά υπάρξη καί εις το μέλλον;

ΒΟΥΛΓΑΡΟΣ ΠΟΙΜΗΝ ΕΦΟΝΕΥΘΗ ΧΘΕΣ ΥΠΟ ΣΕΡΒΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 3 (Ίδ. ύπ). Το πρακτορείον Ρώϋτερ μεταδίδει έκ Σόφιας ότι ή Βουλγαρική κυβέρνησις διέταξε χθές το κλείσιμον όλων των έν Βουλγαρία Γιουγκοσλαβικών οργανώσεων της Λαϊκής Δημοκρατίας κατηγορήσασα αύτάς ότι άποτελούν όργανα της αντιμαρξιστικής καί αντικομινφορμιστικής πολιτικής τοΰ στρατάρχου Τίτο.

Κατά τάς αύτάς πληροφορίας, κατάστασις έπιφυλακής έπικρατεί καθ' όλον τό μήκος των Βουλγαρογιουγκοσλαβικών συνόρων. Επίσημος ανακοίνωσις της Βουλγαρικής κυβερνήσεως αναφέρει έπίσης ότι Βούλγαρος ποιμήν, έντός του Βουλγαρικού έδάφους έπυροβολήθη καί έφονεύθη ύπό Γιουγκοσλάβων στρατιωτών.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΑΙ ΕΞΕΛΙΞΕΙΣ

ΤΟΥ κ. ΑΛΕΚΟΥ ΒΡΗ

Η όξυνθείσα πολιτική ώριμότης της κοινής γνώμης, διαισθανομένη τάς μεγάλας εξελίξεις του έγγύς μέλλοντος, ούδέ κατ' ελάχιστον αφίσταται της πραγματικότητος, όταν έκ της παρούσης Γενικής Συνελεύσεως του Ο.Η.Ε. αναμένη μίαν δριστικήν καί αύτήν την φοράν αποφασιστικήν πλέον διαλεύκανσιν των διεθνών προβλημάτων. Παραμένει, κατά γενικήν διαπίστωσιν, γεγενές αναμφισβητήτον ώς έτονίσθη κατά τον πλέον απροκάλυπτον τρόπον υπό του προέδρου της Συνελεύσεως ταύτης Αυστραλού πρωθυπουργού κ. Έβατ, ότι οί δύο προσεχείς μήνες θά είναι κρίσιμοι διά την ανθρωπότητα όλόκληρον καί ότι σαφώς ήρχισαν διαγραφόμενα εις τον διεθνή πολιτικοδιπλωματικόν ορίζοντα αί γραμμαί καί αί εξελίξεις, αίτινες θά άκολουθήσουν μίαν εύρυνσιν του χάσματος μεταξύ Ανατολής καί Δύσεως.

Εκείνο άκριβώς το όποίον θέλομεν νά τονίσωμεν καί το όποίον άποτελεί το άποκρυστάλλωμα των πολυπληθών διπλωματικών σχολίων καί των εκφωνηθέντων ήδη λόγων υπό των ήγετών των Ηνωμένων Εθνών είναι ή γενικώς παραδεδεγμένη πεποίθησις ότι, εξαντληθέντος του χρόνου των συζητήσεων καί των παρελκύσεων, ό δυτικός κόσμος παρουσιάζεται αποφασισμένος νά προχωρήση εις την μονομερή έστω επίλυσιν καί αντιμετώπισιν των διεθνών αναγκών. Φορείς της νέας αύτης αντιλήψεως καί αποφασιστικότητος υπήρξεν ό Βρετανός υπουργός των Εξωτερικών κ. Μπέβιν, ότις, ώς ήδη είναι γνωστόν, προανήγγειλεν υπό τύπον προτάσεως καί ώς αναπόφευκτον λύσιν μιάς συνεχίσεως της ασυμφωνίας, την προστασίαν της ασφαλείας του κόσμου επί περιφερειακής βάσεως, έφ' όσον αύτη αποδειχθή άδύνατος επί συνολικής τοιαύτης.

Την φοράν αύτην πράγματι την πρωτοβουλίαν ενεργειών, υποδείξεων καί σταθερότητος κρατούν εις χείρας των τά δυτικά κράτη, διά της μιάς χειρός προτείνοντα είλικρινή καί έντιμον συνεργασίαν, διά της έτέρας δέ προετοιμάζοντα τά όπλα έκείνα, άτινα θά πρέπει νά άπαντήσουν είς οίονδήποτε άπονενοημένον διάβημα νοσηρών Σοβιετικών εγκεφάλων.

Σαφέστατα, λοιπόν, διερχόμεθα περίοδον προετοιμάζουσαν άλματώδεις εξελίξεις καί ά αυτούσιας υπομονήν καί προετοιμασίας τόσον διά την υποδοχήν μιάς ίέας ευτυχίας όσον καί την αντιμετώπισιν νέων θυελλών.

Η περίοδος των αμφιταλαντεύσεων καί της έκκρεμότητος φαίνεται ότι έτερματίσθη. Η άπροκάλυπτος δήλωσις του Αμερικανού υπουργού των Εξωτερικών κ. Μάρσαλ ότι αύτός προσωπικώς θά αναλάβη την επίλυσιν του Ελληνικού προβλήματος, άποτελεί, νομίζομεν, καί διά τον κοινότερον νουν σαφεστάτην άπόδειξιν της αποφασιστικότητος των συμμάχων όπως δοθή ταχύ καί δριστικόν τέρμα είς την επιβλαβεστάτην διεθνή εκκρεμότητα, μίαν φάσιν της οποίας αποτελεί καί το Ελληνικόν ζήτημα. Ούτω, ώς γενικόν συμπέρασμα, ένα μόνον δύναται νά λεχθή: ότι έάν την φοράν αύτην σωθή ό κόσμος, θά σωθή καί ή Ελλάς. Ακριβώς δηλαδή όπως θά πρέπει νά αναμένωμεν συνέχισιν του μαρτυρίου της, έάν ό Ο.Η.Ε. δέν φανή άντάξιος του προορισμού του.

ΑΛΕΚΟΣ Α. ΒΡΗΣ

ΤΟΠΙΚΑ_ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Η ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΩΣ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Η σημερινή ήμέρα είναι μιά ιδιαιτέρα έπέτειος διά την πόλιν μας. Τέσσαρα χρόνια πλείονη σήμερα άφ' ότου αύτη ήλευθερώθη μετά τετραετή δουλείαν άπό τους στενούς έφιάλτας της Κατοχής. Τέσσαρα ολόκληρα χρόνια σκλαβιάς ό πληθυσμός της, όπως καί της άλλης βεβαίως Ελλάδος, υπέφερε τά πάνδεινα άπό πείναν καί δυστυχίαν, άπό τας πίεσεις των είδεχθών κατακτητών. Ιταλών καί ιδίως των Γερμανών πού άφησαν βαθειά χαραγμένα εις την μνήμην μας τά ίχνη της διαβάσεώς των. Ποιός είναι δυνατόν νά λησμονήση μέ πόσην λαχτάρα κυκλοφορούσαμε εις τας όδους, φοβούμενοι έκείνα τά περίγραπτα μπλόκα, πού έσηναν οί Γερμανοί, πότε διά τά δήθεν άρμπάζτ (καταναγκαστική εργασία) καί πότε τας δμαδικάς συλλήψεις πού είχαν ώς συνέπειαν την εγκαθειρξιν εις τας φυλακάς υμπεροπούλου, ήτις εσήμαινεν βέβαιον θάνατον; Ποιός θά λησμονήσει έκείνους τους άπαισίους ντουφεκισμούς καί την μακαβρίαν άνακοίνωσίν των διά τοιχοκολλήσεων εις τας όδους; Ποιός είναι δυνατόν νά λησμονήση έκείνο το φρικώδες εφιαλτικό θέαμα πού άντικρύσαμε ένα πρωΐ εις τά Υψηλά Αλώνια μέ τον δμαδικόν άπαγχονισμόν δέκα άνθρώπων πού έπί διήμερον αίωρούντο κρεμασμένα τά πτώματά των, άπό τά έκεί δένδρα; Ποιός είναι δυνατόν νά λησμονήση έκείνα τά άγριωπά πρόσωπα των Γερμανών πού περιεριγυρίζαν βλοσυροί, ιδίως κατά τας τελευταίας ήμέρας της άποχωρήσεώς των καί προσπαθούσαν ν' άρπάσουν, ό,τι μπορούσαν; Ποιός ήτο δυνατόν νά κοιμηθή καί δέν έτρόμαζε εις τον πρώτον τυχαΐον κτύπον της πόρτας του; Αύτό άκριβώς μάς είχε κάμει, νά προσμένουμε μέ λαχτάρα την άγία ήμέρα της άπελευθερώσεως πού νομίζαμε ότι θά έσήμαινε τό δριστικόν τέλος των δεινών μας καί την άνάστασιν της φυλής μας ώς τοΰλάχιστον μάς είχαν βαυκαλίσει νά πιστεύωμεν οί σύμμαχοί μας.

Πόσες έλπίδες δέν είχαμε στηρίξει είς την ήμέρα αύτή πού θά έδιδε είς την Ελλάδα την άνταμοιβή των θυσιών της. Πόσες προσδοκίες δέν άνεμέναμεν νά έκπληρωθοΰν άπό τό ότι έπιστεύαμεν πώς ό ήλιος της παγκοσμίου ήθικής μέ την κατανίκησιν τοΰ ταταρικοΰ σκότους πού προσεπάθησαν οί φασισμοί καί οί έθνικοσοσιαλισμοί νά περιβάλουν την γην, θά κατέλαμπεν φωτεινόςδιά νά χαρίση είς τόν κόσμον τήνθαλπωρήν μιάς αίωνίας είρήνης.

Καί όμως μόλις τέσσαρα έτη άπό τότε ό κόσμος όλος άλλ' ιδιαιτέρως ή Ελλάς περιβάλλεται άπό τό άπεχθέστερον ζόφος τό όποίον διέχυσεν ύπέρ αύτήν ό τέως έρυθρός σύμμαχός της, πού έδειξε άναίσχυντον καί άτιμωτικήν διαγωγήν, άντί της αίωνίας εύγνωμοσύνης πού όφείλει είς τήν χώραν ταύτην, διότι έγινε όλοκαύτωμα διά νά τόν σώση.

Πρό τεσσαράων έτών σάν σήμερα έξύπνησεν ή πόλις μας έλεύθερη μ' έλπίδας καί αισιοδοξίαν Καί όμως κατά τόν διαρρεύσαντα αύτόν χρόνον τάπάν τα διεψεύσθησαν, σάν ένα όνειρον χιμαιρικόν καί μόνον μία βαρεία άχλύς φόβου, συνεχώς έντεινομένου, μία άτμόσφαιρα άπαισιοδοξίας καθημερινώς μεταβαλλομένης είς έφιαλτικήν, συνέχουν τάς ψυχάς μας διά την αύριον. Τοιοΰτον όμως έπιγέννημα κακίας καί φθοράν πάσης ήθικής άξίας ούδείς ποτέ άνέμενε.

Επισκοπούντες συνοπτικώς

(Συνέχεια εις την 5ην σελίδα)